

מ"ת 51149/01/13 - מדינת ישראל נגד גבי קורסונסקי (עציר)

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

מ"ת 51149-01-13 מדינת ישראל נ' קורסונסקי(עציר)
תיק חיצוני:

בפני	כב' השופטת דבורה עטר
מבקשים	מדינת ישראל
נגד	
משיבים	גבי קורסונסקי (עציר)

החלטה

1. במסגרת בקשה שהוגשה על ידי ההגנה, מכוח סעיף 74 לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח משולב) התשמ"ב-1982 עתר ב"כ הנאשם לקבל לידיו את כלל מסמכי הדיווח היומיים הממוחשבים הנוגעים לתיק זה (להלן: "**הדפ"מ**").

2. ב"כ הנאשם טען כי כלל הדפ"מ, מהווים חלק מחומר החקירה שעל המאשימה להעביר לעיונו. לדבריו, יהא באמור בהם כדי לשפוך אור על פעולות חקירה שבוצעו ותהא פתוחה בפניו האפשרות לוודא כי מלוא חומר החקירה מצוי בידיו. שכן, הופתע לגלות במהלך חקירת העדים, בדבר נתונים שלא עלו מחומר החקירה שבידיו.

ב"כ הנאשם טען בנוסף כי על המאשימה להציג לעיונו של בית המשפט את כלל הדפ"מ ולא לברור את חלקם בלבד. ולמצער להציג לבית המשפט דפ"מ המתייחסים לחודש רצוף ובכל מקרה את אלה המתייחסים לתקופה של 7-9.12.12 (להלן: "**הדפ"מ הנוספים**"), אשר רלוונטיים למועד בו נערך חיפוש בביתו של הנאשם, בלא צו שיפוטי ובעת שלא עלה בידו לקבל הסבר החלטי מהגורמים הנוגעים לדבר, בעניין זה.

3. ב"כ המאשימה התנגד לבקשה בציינו כי אין המדובר בחומר חקירה שיש להעבירו לעיון ההגנה. שכן הדפ"מ מהווים תרשומת פנימית, בהיותם מתעדים את כלל הפעילות היומית של צוות החקירה, לצורך מעקב ובקרה פנימי. הן בנוגע לתיק זה והן בנוגע לחקירות אחרות ואף באשר לנתונים טכניים שאינם קשורים בחקירה גופה. עוד לדבריו, חומר החקירה הגולמי מצוי בידי ההגנה ואף פתוחה היתה הדרך בפניה לחקור כל אחד מהעדים אודותיו. כן לדבריו, המדובר בבקשה גורפת אשר מהווה "מסע דיג" שלא יותר על פי הפסיקה.

דין והכרעה

4. בבש"פ 7553/10 מזל בר אושר נגד מדינת ישראל (7.12.10) עמד בית המשפט העליון על היקפה של זכות העיון בחומר החקירה וקבע כדלקמן:

"הביטוי 'חומר חקירה', שביחס אליו קיימת לנאשם זכות עיון, פורש בפסיקה באופן ליברלי. הפסיקה הותירה 'שוליים רחבים' גם למקרים שבהם החומר השנוי במחלוקת לא היה קשור במישרין לאישום, או לנאשם, והרלבנטיות שלו לאישום היתה גבולית. גישה פסיקתית זו מבוססת על הטעם שלפיו תכליתה של זכות העיון של הנאשם היא לאפשר לנאשם לממש את הזכות למשפט הוגן וליתן לו הזדמנות מלאה להתגונן מפני האישומים המיוחסים לו. לפיכך נקבע כי בגדר חומר חקירה יכולות להיכלל גם ראיות, או חומר, השייכים באופן הגיוני ל'פריפריה של האישום'...."

בפסיקה הובהר, עם זאת, כי לפרשנות המרחיבה של המושג 'חומר חקירה' יש מגבלות, והיא צריכה לעמוד במבחן השכל הישר. נקבע כי אין לכלול במונח 'חומר חקירה' ראיות, או חומר שהרלבנטיות שלהם לאישום הפלילי - רחוקה ושולית (ראו: בג"ץ 233/85 אל הוזייל נ' משטרת ישראל, פ"ד לט(4) 124, 129 (1985)). אחד מסוגי החומרים, אשר נקבע בפסיקה כי יבואו ככלל בגדר החריג לעיקרון הגילוי, הן 'תרשומות פנימית' של רשויות החקירה והתביעה. מסמכים פנימיים אלה - דוגמת: סיכומי חקירה, עיבוד וניתוח הראיות ודיונים פנימיים של רשויות החקירה והתביעה - לא ייחשבו ברגיל ל'חומר חקירה', ולא יהיו כפופים לחובת גילוי ולזכות העיון (ראו: בש"פ 7008/97 מדינת ישראל נ' הורוביץ, פ"ד נא(5) 224 (1997); בש"פ 5989/01 מדינת ישראל נ' פרג (פורסם בנבו, 27.8.2001); בש"פ 62/02 מדינת ישראל נ' נרקיס (פורסם בנבו, 31.1.2002)). הטעם לחריג זה הוא החשש כי חשיפת אותם מסמכים הכלולים בקטגוריה המכונה: 'תרשומת פנימית' תפגע, למעלה מן הדרוש, בסדרי עבודתן של רשויות החקירה והתביעה, וביכולתן לערוך תרשומות כאלו (השוו: בש"פ 10787/06 אבו שחאדה נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 17.1.2006); בש"פ 10480/07 בניזרי נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 31.3.2008)).

בפסיקה נקבע עוד כי המונח 'תרשומת פנימית' כולל סוגי מסמכים וראיות שונים ואין מדובר בהכרח ברשימה סגורה. האבחנה העיקרית שיש לערוך כאשר מתעוררת שאלה מסוג זה שלפנינו היא האם מדובר ראיות עצמאיות שהושגו בדרך כזו או אחרת במסגרת חקירת המשטרה, או שמא מדובר בסיכומים ותרשומות פנימיים של גורמי החקירה והתביעה, שיש בהם ניתוח או הסקת מסקנות על בסיס חומר הראיות הגולמי (ראו למשל: בש"פ 4357/05 אבו חטאב נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 1.7.2005)).

5. בדיון יום 7.1.15 הוסכם על הצדדים כי תוגש הודעה מטעם המאשימה באשר למהותם של הדפ"מים. ממזכר שערך קצין החקירות של ימ"ר מרכז, פקד אדי גיללס עלה כי מדובר בדיווח יומי ממוחשב של צוות החקירה, בנושאים הקשורים בעבודת הצוות. עוד עלה כי מדובר בקובץ יומי, אשר לא ניתן לערוך

חיתוך לפי נושאים אלא אך לפי מועדו. עוד לדבריו, המדובר בהיקף נרחב של מסמכים המשתרעים על פני כלל תקופת החקירה, שארכה מחודש אוגוסט 2001 ועד לחודש ינואר 2013 וכי הוצגו לעיונו של בית המשפט דוגמאות מהדפ"מים לצורך התרשמותו.

6. ניתן היה להתרשם מהדפ"מים שהוצגו לעיוני, כי, כמפורט לעיל, המדובר בדיווח יומי המעלה על הכתב, לצרכים פנימיים, את הנתונים המנהלתיים וכן את מהלך העבודה של צוות החקירה, בכלל היבטיו.

7. על פי ההלכה הנוהגת ובשים לב לדברי המאשימה, כי כלל חומר החקירה הגולמי הועבר לידי ההגנה לא יבוא המתועד בדפ"מים בגדר חומר חקירה ואף אין לאפשר העברתם לידי ב"כ הנאשם, על מנת להפיג את החשש הכללי שהתעורר בליבו, שמא לא מולאה זכות העיון במלואה.

8. עם זאת, ככל הנוגע לדפ"מים הנוספים, לגביהם העלה ב"כ הנאשם טענה ספציפית, הוסכם על המאשימה בדיונים, כי ייבחנו לגופם ועליה לפעול כאמור.

ניתנה היום, כ' אדר תשע"ה, 11 מרץ 2015, בהעדר הצדדים.